

L'art brut a la pell, per Itzy Pin

Sota la idea d'abatre el concepte de normativitat corporal, les sessions del Grup de cicatrizació que es duen a terme tots els divendres a la tarda a l'espai Wetlab proposen la pràctica del *handpoke tattoo* com a canal per explorar l'intercanvi de coneixements i experimentar la creació artística des del marc del propi cos [1].

Parlo amb l'Hèctor i m'explica que dins l'*ignorant style* hi ha lloc per tothom, que es tracta d'un corrent *neoavantgarde* que proposa l'aleatorietat i la imperfecció com a elements de màxima expressió visual, un art brut del segle XXI que posa en relleu un nou llenguatge estètic sobre la pell, no sotmès al *bon gust*. Una forma de subvertir els tatuatges que històricament han estat titllats de monstruosos, rebutjats de forma sistemàtica i discriminats per la seva condició de *lletjos*, relacionats amb les pràctiques artístiques de *talego* o espais de creació veritablement *undergrounds*.

Mentre fullejo els seus dissenys a la llibreta, la Gio em diu que és la segona sessió a la qual assisteix. M'explica que també tatua a casa amb màquina però puc entendre d'on li ve l'interès pel *handpoke* quan veig les seves il·lustracions. El seu estil no és *ignorant* però també s'allunya de qualsevol corrent de tatuatge convencional. S'apropa més a la noció japonesa del *guro*, un moviment artístic que barreja elements eròtics i grotescos, també emmarcat en aquesta contra-estètica tan pròpia de l'*outsider*. Mentre fem un intercanvi cultural recomanant-nos sèries d'*anime* japonès, l'Helena i la Ricarda, que han baixat dels tallers, es posen a parlar sobre el procés de creació. La reflexió de l'Helena parteix de la idea que, per crear quelcom essencialment *ignorant*, primer s'ha de trencar amb el dibuix mimètic, un acte d'autoconfiança per passar d'un art figuratiu a un art abstracte. Ha dibuixat unes ales angelicals en un petit full retallat. La Ricarda per contra, es llença a la piscina i m'ensenya el seu disseny. Em fa pensar en Dubuffet un altre cop, i en com l'artista *outsider* no crea enfocat a l'èxit o al benefici, sinó al propi plaer de la creació.

A mesura que passa l'estona, més gent comença a arribar i es crea un ambient de club que em posa en connexió amb el meu arxiu musical; el videoclip del tema *Babes of the 80's* del grup *Lebanon Hanover* [2]. El Grup de cicatrizació es podria interpretar com una ranura d'art marginal configurada com a resposta per crear eines d'emancipació que permetin resistir tots els motlles, estructures institucionals, criteris de mercat i altres elements carregats d'autoritarisme per poder generar una altra dimensió on l'art del tatuatge i la modificació corporal siguin reals i la seva producció sigui el resultat d'un moviment col·lectiu que faci trontollar les estructures hegemòniques del gust i la ideologia dominant, tant per l'eix estètic com pel moral.

[1] <https://hangar.org/es/recerca/wetlab/espanol-grupo-de-cicatrizacion/>

[2] <https://www.youtube.com/watch?v=a1oSXIU0ZUk>